

21 Νοεμβρίου 2024

Μητροπολίτου Αντινός Παντελεήμονος: Τα εισόδια της Θεοτόκου

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές](#)

Μεγάλη και παγκόσμιος είναι η σημερινή γιορτή της Παναγίας ενδόξου, υπερευλογημένης, δεσποίνης ημών Θεοτόκου και Αειπαρθένου Μαρίας. Ολόκληρος ο Ορθόδοξος Χριστιανικός κόσμος σ' όλα τα μέρη της γης πανηγυρίζει τα Εισόδια στα Άγια των Αγίων της Μητέρας του Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού.

Άνθρωποι και άγγελοι συγχωρεύουν και συναγάλλονται. Ευφραίνεται και πανηγυρίζει η γη και οι πιστοί σπεύδουν με κάθε ευλάβεια να τιμήσουν τη πανύμνητο Μητέρα του Κυρίου μας. Οι Χριστιανοί προστρέχουν με πίστη για να ασπασθούν την αγία εικόνα Της. Με συντριβή καρδιάς στρέφουν οι πονε· μένοι τις προσευχές τους σ' Αυτή, για να Της εκφράσουν τον πόνο τους, να ζητήσουν την προστασία και τη βοήθειά Της. Όλοι οι πιστοί θα Την μακαρίζουν, θα την ανυμνούν, θα την δοξάζουν σ' όλες τις εποχές. Η Θεοτόκος Μαρία είναι η πηγή του αγιασμού και της σωτηρίας για όλους, μικρούς και μεγάλους.

Τα Εισόδια της Θεοτόκου αποτελούν το προπαρασκευαστικό στάδιο της σωτηρίας του ανθρωπίνου γένους. Εισέρχεται στα Άγια των Αγίων όπου μόνο ο Αρχιερέυς εισήρχετο μια φορά το χρόνο. Την υποδέχεται ο Προφήτης Ζαχαρίας, ο πατέρας του Προδρόμου, και λαμπαδηφόροι παρθένες συνοδεύουν την μόλις τριών ετών

Παρθένο και Αγνή Κόρη του Ιωακείμ και της Άννης. Εισέρχεται στα Άγια των Αγίων Αυτή, που αξιώθηκε να γίνει η έμψυχος Κιβωτός του Θεού και τρέφεται με ουράνια τροφή. Εισέρχεται στα Άγια των Αγίων Αυτή, που με την αγιότητά Της ξεπέρασε την αγιότητα όλων των Αγγελικών Ταγμάτων. Εισέρχεται στα Άγια των Αγίων, σαν χρυσό θυμιατήρι, Αυτή, που δέχθηκε στα μητρικά Της σπλάγχνα το Πυρ της Θεότητας. Εισέρχεται στα Άγια των Αγίων, σαν τη χρυσή στάμνα που περιέχει το Μάννα, Αυτή, που έφερε τον Ουράνιο Άρτιο, τον Χριστό. Εισέρχεται στα Άγια των Αγίων Αυτή, που θα έτρεφε τον Δημιουργό του Σύμπαντος.

Η Θεοτόκος Μαρία καταστάθηκε Μητέρα του Υιού και Λόγου του Θεού. Γι' αυτό την αγία προσωπικότητα Της προφήτευσαν οι Προφήτες. Ο Μωυσής Την είδε, σαν την φλεγόμενη, αλλά μη καιγόμενη Βάτο. Ο Ιακώβ, σαν την Κλίμακα, που ένωνε την γη με τον ουρανό. Ο Αββακούμ, σαν την ένδροσο Πόκο. Ο Αανιήλ, σαν το Όρος το Άγιο και αλλατόμητο.

Η Αειπάρθενος Κόρη, η Θεομήτωρ Μαρία σήμερα εισέρχεται στα αγιότερα μέρη του επιγείου ναού του Θεού και καταξιώνεται να γίνει ο υπέρλαμπρος Ναός του Σωτήρος Χριστού. Φεύγει από το κόσμο και εισέρχεται στα άνω Βασίλεια. Άγγελοι και άνθρωποι την συνοδεύουν. Και η Μητέρα του Κυρίου παρέστη σαν Βασίλισσα «εν ματισμώ διαχρύσω περιβεβλημένη, πεποικιλμένη».

Πολλά ονόματα μεγάλων γυναικών πέρασαν από την ανθρώπινη ιστορία στην άβυσσο της λήθης. Πολλές βασίλισσες με μεγάλη δύναμη έσβησαν και εξαφανίσθηκαν. Το όνομα όμως της Αειπαρθένου Μαρίας μένει αθάνατο στους αιώνες. Το όνομα της Μητέρας του Θεού συγκινεί, παρηγορεί και σώζει όσους με πίστη προστρέχουν σ' Αυτήν.

Η Εκκλησία του Θεού σ' όλα τα σημεία της γης ψάλλει εγκώμια και ύμνους προς το μεγαλείο Της. Ακούγεται η ικετευτική δέηση των πιστών. Η προφητική ρήση της Θεομήτορος, «ιδού γαρ από του νυν μακαριούσι με πάσαι αι γενεαί» εκπληρώνεται.

Η δόξα και το μεγαλείο της Θεοτόκου βρίσκεται στη μεγάλη ταπείνωσή Της. Για να συμμετάσχει κανείς στη δόξα του Θεού πρέπει να περάσει προηγουμένως από τους στενούς δρόμους της ταπείνωσης. Η Θεοτόκος παρ' όλο το μεγαλείο Της, δεν καυχήθηκε. Ήταν η ταπεινή Κόρη, η υπομονητική Μητέρα, που για Χάρη του Υιού Της ανέλαβε όλες τις ευθύνες Της προς Χάρη της σωτηρίας του ανθρωπίνου γένους. Υπήρξε η μαρτυρική και τεθλιμμένη Μητέρα, που γεύθηκε την πικρία των αδίκων υποψιών του Ιωσήφ.

Την υπερφυή γέννηση του Υιού Της συνόδευσε ο εξοντωτικός διωγμός του Ηρώδη και η φυγή στη Αίγυπτο. Τα θαύματα και τις επευφημίες του λαού για τον Υιό Της

παρακολουθούν οι διαβολές και οι συκοφαντίες των Γραμματέων και Φαρισαίων, που αποσκοπούσαν να χύσουν το πικρό δηλητήριο στη μητρική Της καρδιά.

Ο σκληρός και ατιμωτικός θάνατος του Υιού Της την έκαμε να μαρτυρήσει. Αντίκρισε το παιδί Της πάνω στο Σταυρό αιμόφυρτο και παλαίοντας με τον θάνατο. Τον είδε νεκρό, γυμνό, άταφο. Ποιά οδύνη και θλίψη σπάραξε τη μητρική Της καρδιά! Τότε πραγματοποιήθηκε η προφητεία του Αικαίου Σημεών, ότι από τη καρδιά Της θα περάσει «ρομφαία δίστομος». Αλλ' η Παρθένος δεν κλονίσθηκε, ούτε ολιγοψύχησε, ούτε αγανάκτησε για την άδικη σφαγή του Υιού Της. Υπέμεινε καρτερικά το Μαρτύριο Εκείνου, σαν να ήταν δικό Της μαρτύριο.

Η Παναγία Παρθένος μας δείχνει με το παράδειγμά Της το δρόμο προς την δόξα. Η ταπείνωσή Της την ανύψωσαν στην ουράνιο δόξα. Τα Εισόδια της Θεοτόκου είναι το προοίμιο της σωτηρίας, που άνοιξε τις πύλες του Ουρανού. Αναδείχθηκε το πολυτιμότερο κόσμημα του ουρανού, διότι έγινε η Πύλη του Ουρανού. Υπήρξε η πιστή δούλη του Κυρίου, που υπέμεινε τους ψυχικούς πόνους για τα όσα υπόφερε ο Σωτήρας του κόσμου. Είναι το καταφύγιο των θλιβομένων.

Σήμερα, οφείλομε να εμπνευσθούμε από την όλη προσωπικότητα της Αειπαρθένου Κόρης. Στις ευτυχίες και στις δυστυχίες μας, στις χαρές και στις λύπες μας, στο πόνο και στους προβληματισμούς μας, ας έχουμε βοηθό και προστάτη τη Υπέρμαχο Στρατηγό.

Η υπερένδοξος του Θεού Μητέρα, και των αγίων αγγέλων αγιοτέρα, μας προσκαλεί να εισέλθουμε και εμείς στα Άγια των Αγίων. Μας καλεί να εισέλθουμε συνοδευόμενοι από τις λαμπαδοφόρες αρετές και να καταστούμε και εμείς ναοί έμψυχοι του Υιού Της. Με την αγία ζωή μας πρέπει να τιμήσουμε τη σημερινή γιορτή. Τα Εισόδια της Θεοτόκου, ας γίνουν αφορμή για να βιώσουμε τα δικά μας εισόδια στο ναό των αρετών.